

холера, отъ която всѣки день падаха хиляди войници. Едни бърже умираха, а други постъпваха въ болницитѣ, дѣто се лѣкуваха и слѣдъ това оздравѣха. Строга заповѣдъ излѣзе, никой да не пие отъ доловетѣ и блатата вода, ами да си напѣли манерката съ прѣварена вода, та отъ нея да пие. Много послушаха и се отърваха отъ холерата, а нѣкои не искаха да слушатъ, или не можаха да се стърпятъ, та пиеха отъ заразената вода и веднага заболяваха. Покрай холерата появи се у войницитѣ силенъ стомахоболъ, дрисъкъ и присвиване въ корема. Една дружина бѣ много ожадняла и огладняла. Тя достигна една бахча съ зеле; спуснаха се войницитѣ, задигнаха зелки и почнаха да ги рѣбать сурови. На другия день всички се разболѣха отъ стомахъ и дрисъкъ.

За всички болни се направиха болници по полето и въ града Чорлу. Слабитѣ и заболѣлитѣ останаха тамъ, а здравитѣ отидоха подиръ неприятеля. Слѣдъ 8 дена пжтъ нашата войска стигна турскитѣ позиции при града Чаталджа. Тя бързаше да заеме опрѣдѣленото си мѣсто и да нападне турцитѣ прѣди тѣ да сж се добрѣ укрѣпили и прѣди да имъ достигне помощъ отъ Мала-Азия.

На 29 ноември нашитѣ войски бѣха вече по мѣстата си готови за бой. Турскитѣ позиции се намираха на високи хълмове задъ рѣката Кара-су. Върховетѣ на тѣзи хълмове сж страшно укрѣпени не само съ дълбоки окопи, ами и съ бетонени твърдини. Върху тия твърдини лежахъ въ три реда скорострѣлни, тежки, голѣми и дългобойни топове. Прѣдъ самитѣ твърдини, разположени въ три реда едни задъ други, бѣха наредени много полски скорострѣлни топове и картечници, а най-напрѣдъ стоеше тур-